

Szép Ilonka

Egy koldus restellte, hogy felesége ismét viselő. Kicsalta tehát egy nagy erdőbe s mondta neki, hogy majd a fejében fog keresni. Az asszony, fejét a férje ölébe hajtván, elaludt, a férje pedig elment s ott hagyván őt a vadonban.

Az asszony férjét nem találván elbolyongott s egy házikóra akadt, hol mindent: ételt, italt talált. Egy öreg kolduska jött a házba, ki maga az Úristen volt, s többször meglátogató az asszonyt.

Ez végre lebetegedett, s egy leánykát szült, kinek földig érő aranyhaja, homlokán aranycsillag, mellén aranyhold volt; Szép Ilonkának hívták. Szép Ilonkába egy király beleszeretett s megkérte. Ezt megirigyelte a vasorrú bába, mert az ő leányát akarta a királyhoz férjhez adni; de a király Ilonka mellett maradt, a bábát azonban leányával nyoszolyúasszonynak és -leánynak hívta meg.

Midőn hazafelé vitték a menyasszonyt, a vasorrú bába a híd alá lökte, s a maga leányát ültette a kocsiba. A király, ki a bakon ült, többször szólt be a kocsiba menyasszonyához, s elcsodálkozott, hogy az más hangon szól, de azt adták neki válaszul, hogy elrekedt. Hazaértek, látja a király, hogy ez nem az ő menyasszonya. Elzáratta magát és búslakodott. Egyszer egy fehér galambocska kopogtatott be az ablakán, bebocsájtá. Ez megrázta magát s Ilonka menyasszonya állt előtte, és elbeszélte, hogy őt lelökték a hídról.

A király előterjesztette vendégeinek, hogy mit érdemel, aki ezt elkövette? A vasorrú bába első volt, ki felelt, hogy vasszegekkel veressenek ki egy hordót, abba tegyék bele, aki ezt tette, és egy nagy hegyről bocsájtassék le. Megtörtént a bábán, amit javasolt, a király pedig boldogul élt Szép Ilonkával.